

Stipendium

Introductie

Afwijken van de norm

Tegenwoordig kunnen we door middel van technologie radicaal ingrijpen op het ontwerp van ons lichaam. De centrale positie van de mens als maatstaf vervalt, omdat we silhouet veranderingen kunnen aangaan die voorheen niet mogelijk waren. Dit kan heel tijdelijk door onszelf te verkleden, maar ook permanent door bijvoorbeeld plastische chirurgie toe te passen. We gaan te werk als een soort fetisjisten, waarbij we onze verlangens kunnen realiseren. We nemen de vrijheid om onszelf te zijn, waarbij we willen afwijken van de norm. Het wordt geaccepteerd om je eigen ideaal van het uiterlijk te bereiken, waarbij abnormaliteit wordt getolereerd.

Zodra de natuur ingrijpt op het lichaam (ziekte, aangeboren afwijking) vinden we het vaak veel afstotelijker dan wanneer het lichaam wordt veranderd door technische ingrepen. Mensen die door natuurlijke omstandigheden afwijken hebben hier niet bewust voor gekozen. Ze vallen op in het dagelijkse leven, worden nagekeken en worden met een ongemak behandeld. De tegenstrijdigheid van het bewust kiezen en er niet voor kunnen kiezen om af te wijken, is voor mij een gebied waar ik de grens wil opzoeken tussen extremiteiten en acceptatie. Het belangrijkste gegeven is voor mij het spelen met herkenning en vervreemding van het menselijk lichaam. De ongemakkelijkheid die ik bij mensen teweeg wil brengen als het te dicht bij herkenning van hun eigen lichaam komt. Tegelijkertijd doen mijn toevoegingen of ingrepen vreemd aan, waardoor verwarring ontstaat.

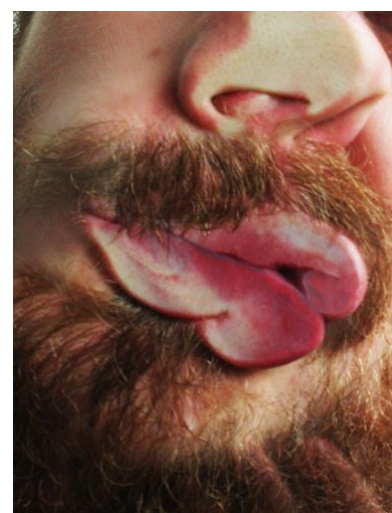
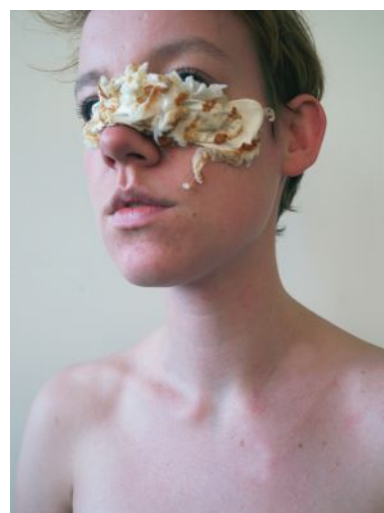
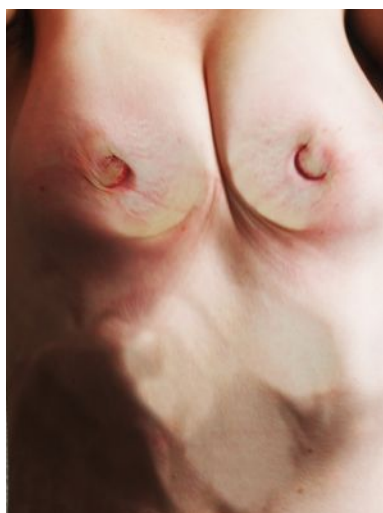
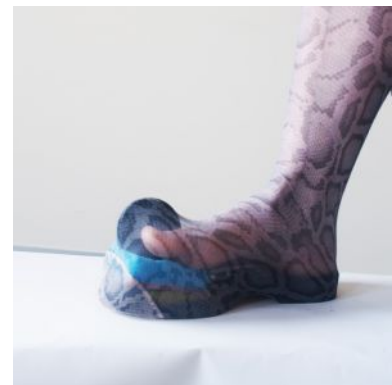
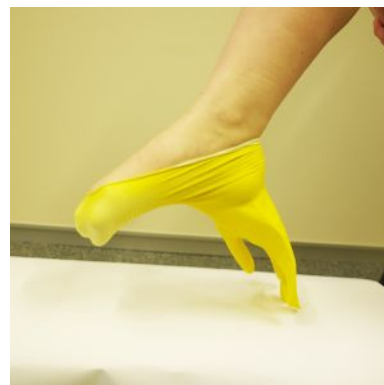
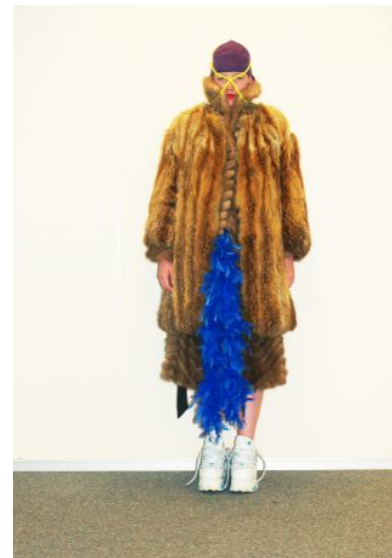
Ingrijpen en manipuleren

Ik neem de vrijheid om het experiment aan te gaan, om mijn unieke kijk op de wereld te verbeelden. Ik signaleer maatschappelijke ongemakkelijkheden. De maatschappelijke ongemakkelijkheden zijn een leidraad voor mijn eindexamen. Waarbij ik mij focus op de lichamelijke afwijking van de mens. Door dit zichtbaar te maken voor mijzelf, vervreemd ik mijn lichaam van zijn natuur. Dit doe ik door externe objecten aan mijn lichaam toe te voegen. Hiermee suggereer ik dat het lichaam maakbaar is. Met het experiment stel ik het lichaam ter discussie: we kunnen ons lichaam steeds verder kneden en vormgeven, maar hoe ver kunnen we hierin doorslaan? De vervreemding van mijn eigen lichaam leg ik vast door middel van fotodocumentatie. Mijn foto's worden onderdeel van een groeiend archief, en dienen als inspiratie voor mijn materiaalexperimenten. Ik grijp in op de natuurlijke eigenschappen van het materiaal, net zoals ik dat doe op mijn eigen lichaam. Ik neem de vrijheid om deze eigenschappen te veranderen en te manipuleren. Ik confronteer de toeschouwer met materialen die suggereren dat de huid is aangetast. Het zorgt er voor dat het lichaam van vorm verandert. Met het beeld en het gevoel dat het materiaal over brengt wil ik de toeschouwer prikkelen. De uitstraling van mijn materialen gaat de tegenstrijd tussen schoonheid en lelijkheid aan. Uiteindelijk wil ik een discussie teweeg brengen over acceptatie van lichamelijke vervreemding.

Autonome vrijheid

Ik zie het stipendium als een kans om mijzelf als ondernemend, autonoom, (schoen)ontwerpster verder te ontwikkelen en te presenteren. Door middel van het stipendium wil ik mijn positie als autonoom (schoen)ontwerpster versterken. Ik denk dat ik onderscheidend ben in mijn werkwijze, waar ik de vrijheid neem om op een autonome en intuïtieve manier te werk te gaan. Hierdoor maak ik uitzonderlijke schoenen die het concept dragen. Door middel van het stipendium kan ik mij verder ontwikkelen op conceptueel en praktisch vlak. Door samenwerkingen aan te gaan met diverse disciplines, verschaft ik mijzelf een verbreding van mijn kennis en uiteindelijk een verdieping van mijn designopvatting.

Plan

Collectie

De ongemakkelijkheid die ik in mijn eindexamen ter sprake breng wil ik voortzetten na mijn afstuderen. Ik wil dat de (orthopedische) schoencollectie, (waarbij afwijkende voeten een normale vorm aan willen nemen) over vloeit in een collectie schoenen waarbij normale voeten juist steeds extremere vormen gaan aannemen.

Hiermee wil ik de paradox laten zien tussen de wel of niet bewuste keuze om af te wijken.

Het eerste deel van de collectie wil ik orthopedische schoenen maken in samenwerking met een orthopedische schoenmaker. Ik denk dat er veel vraag is naar goed vormgegeven orthopedische schoenen. Vaak vallen mensen met orthopedische schoenen op omdat deze schoenen als nog af wijken van de 'confectie' schoenen. Juist de afwijking te modelleren naar normaal zie ik als uitdaging. Ik wil dit bereiken door de praktische vaardigheden van een orthopedische schoenmaker te combineren met mijn esthetische ontwerp vaardigheden.

De collectie loopt over naar minder tot geen afwijkende voeten, die er juist voor kiezen om af te wijken. Dit wordt het conceptuele en experimentele deel van de collectie. Door de stand van de voeten aannemelijk te veranderen, verandert het hele lichaam. Hierdoor kan ik het lichaam vervreemden van zijn natuurlijke houding. Het lichaam wordt beperkt in zijn bewegingsvrijheid, waardoor het nieuwe houdingen en bewegingen aan gaat nemen. Met dit deel van de collectie wil ik de grens opzoeken tussen herkenning van natuurlijke afwijking en vervreemding van het maakbare lichaam. Uiteindelijk wordt de toeschouwer met onbeholpen, moeilijk lopende modellen geconfronteerd. Waardoor het ongemak ontstaat van wel of niet helpen, er naar kijken of jezelf er voor afwenden.

Mijn onderzoek bestaat uit 4 fases. In deze fases leg ik het proces van mijn project uit.

Fase 1

Deze fase bestaat uit theoretische research. Ik doe onderzoek naar de historische context van schoenen- en voetenfetisj. Hoe zijn we de afgelopen eeuwen met schoonheidsidealen omgegaan? Welke rol heeft de voet/schoen hierin gespeeld? Hoe ging de maatschappij vroeger om met lichamelijke afwijkingen.

Daarnaast ga ik stage lopen bij een orthopedische schoenmaker. Ik wil tijdens mijn stage voeten beter leren begrijpen. Een stage waarbij ik leer over voetafwijkingen, beweging en houding. Inzien hoe er schoenen worden gemaakt voor iemand met een voetafwijking. Door stage te lopen bij een orthopedische schoenmaker wil ik mijzelf in praktisch opzicht verbeteren. Uiteindelijk wil ik samenwerken met de orthopedische schoenmaker, om zo mijn eindcollectie tot stand te laten komen.

Daarnaast wil ik een bewegingsagoog bezoeken om mijzelf meer informatie te verschaffen over het bewegen van het menselijke lichaam.

Fase 2

In deze fase wil ik een autonoom beeldonderzoek starten voor het experimentele onderdeel van de collectie. Ik vervorm mijn lichaam door er extensies aan toe te voegen. Een beeldend experiment, die met herkenning en vervreemding van het lichaam speelt. Hoe kan ik mijn voeten vervreemden van de rest van het lichaam? En er voor zorgen dat door de stand van mijn voeten mijn hele houding verandert. De beelden die ik maak zijn een startpunt en inspiratie voor de collectie. Vanuit hier start ik met materiaalexperimenten. Van dit beeldenonderzoek maak ik een boek.

Fase 3

In deze fase realiseer ik de schoenencollectie. Met de informatie en inspiratie van de bovenstaande 2 fases kan ik de collectie samenstellen. In deze fase doe ik mijn materiaal- en vormonderzoeken. Om de schoenencollecties te realiseren werk ik samen met de orthopedisch schoenmaker, waarbij ze mij kunnen ondersteunen in het technische deel van de collectie.

Fase 4

In deze fase presenteer ik mijn collectie. Het gaat over vervreemden van het lichaam en bewegen. Vandaar dat de presentatie als performance wordt neergezet. De collectie wordt getoond door modellen die op mijn schoenen lopen. Modellen die bijna vallen en niet recht kunnen lopen. Ik wil mensen direct confronteren met de onbeholpenheid die de modellen uitstralen. Ik geef een setting vorm, waar mensen doorheen lopen en direct in contact staan met de modellen. Ik breng het dicht naar de mensen, waardoor ze worden geconfronteerd met een ongemakkelijkheid. Daarnaast wil ik een samenwerking aangaan met een filmmaker: korte filmpjes die een visueel en artistiek beeld geven van de lichamelijke vervreemding.

Financiële begroting

Fase 1

Boeken aanschaffen	
Eventuele reis kosten stage	300,-

Fase 2

Foto studio huren	
Print kosten boek	500,-

Fase 3

Uitvoeren collectie	2000,-
---------------------	--------

Fase 4

Setting bouwen	
Film maken	
Modellen in huren	1200,.

Totaal	4000,-
--------	--------

Planning

Fase 1

september t/m november
september t/m december

research historische en culturele context
stage bij orthopedische schoenontwerper

Fase 2

december t/m eind januari
april

autonoom onderzoek
realiseren boek

Fase 3

februari t/m maart
maart t/m juni

materiaal onderzoek
uitvoeren collectie

Fase 4

april/juni
juni

voorbereidingen presentatie
collectie presenteren (nog nader te bepalen locatie)

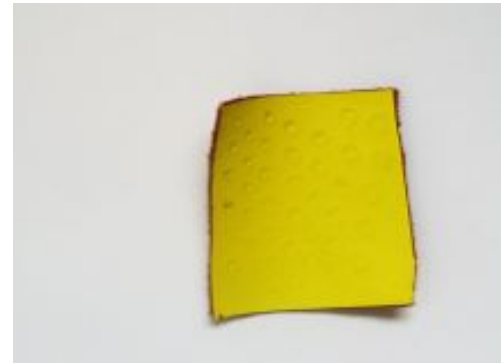
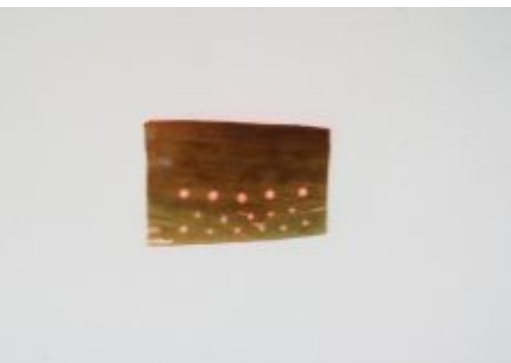
Studie projecten

Urban Leisure - Camper, Suit

Urban Leisure - Camper

Vanuit urban leisure moest we een schoen ontwerpen. Ik wil met mijn alter ego reageren op de over consumptie. Doordat we teveel vrije tijd hebben, weten we niet goed hoe we hiermee om moeten gaan. Dus vervelen wij ons, doen aan passieve bezigheden zoals computeren en tv kijken. Alles wordt ons op een dienblad aangereikt we hoeven er geen moeite meer voor te doen. Mijn alter ego wordt omgeven door wegwerp artikelen. Artikelen die geen waarde meer hebben en op een snelle en gemakkelijke manier gebruikt worden, zonder er veel inspanning voor over te hebben. Vanuit de wegwerp verpakkingen ben ik deze schoen gaan construeren. Ik heb vouw technieken toegepast op het leer en de naden dicht geplakt met transfermateriaal. Hiermee wil ik het construeren van schoenen sneller maken.

Suit

Mijn hippie alter ego is fel tegen de bankenwereld, die belust zijn op macht, geld en status. Vanuit mijn alter ego speel ik in op de huidige actualiteit. Als uitgangspunt neem ik de klassiek herenschoen, wat als een status symbool wordt gezien. Ik heb grijs leer gebruikt voor mijn schoenen. Daar over heen heb ik gekleurd transfermateriaal geplakt als reactie op de grijze wereld waarin we leven. De perforaties die in een klassieke heren schoen zitten heb ik op mijn eigen manier ingezet. Het transfermateriaal bedekt de perforaties, waardoor er een reliëf in de oppervlak van het leer ontstaat. Het doel met deze collectie is om de status van de klassieke heren schoen laagdrempelig te maken, waardoor het toegankelijk wordt voor iedereen.